

For faa Aar siden er der indført en Adgang for den ene Ægtefælle til Bosondring, d. v. s. til at faa Formuefællesskabet hævet, og denne Bestemmelse vil navnlig vise sig praktisk for Hustruens Vedkommende. Denne Bosondring kan begæres af Hustruen, naar Manden i væsentlig Grad har formindsket Fællesboet uden tilstrækkelig Undskyldning herfor i Omstændighederne, eller har givet velgrundet Anledning til Frygt for Misbrug af hans Raadighed over det, eller naar Fællesboet kommer under Konkurs i Mandens levende Live.

Denne Bestemmelse er navnlig givet for at sikre Hustruen, naar Manden er tilbøjelig til og har lidt Tab ved vovelige Spekulationer, Spil eller lign.

Endvidere kan saavel Hustruen som Manden forlange Bosondring, naar den anden Ægtefælle uden lovlig Skilsmissegrund ophæver Samlivet.

3. Afsnit. Stillingen overfor Børnene.

Her maa skelnes mellem, om Talen er om „ægte“ eller „uægte“ Børn.

„Ægte“ Børn er Børn, hvis Forældre er eller har været gifte med hinanden, „uægte“ er alle andre Børn.

„Ægte“ Børn. Forældre har begge over deres „ægte“ Børn Forældremagt, som berettiger dem til at tage Bestemmelse om personlige Forhold. De kan saaledes, indtil Børnene er atten Aar, bestemme, til hvilken Livsstilling de skal uddannes, deres Opholdssted o. s. v.; endvidere har de en Revselsret, der dog ikke maa blive Mishandling. Medens det er almindelig anerkendt, at Moderen saavelsom Faderen har Forældremagt over de „ægte“ Børn, maa dette dog forstaas med det Forbehold, at i alle Tilfælde, hvor der foreligger Uenighed, er Faderens Vilje den afgørende i Kraft af hans Stilling, som Familiens Overhoved, ligesom ogsaa Ansvar for Tilsidesættelsen af de til Forældremagten knyttede Pligter vil falde først paa Faderen.

Ved Siden af Forældrerettighederne paahviler der saavel Moderen som Faderen forskellige Pligter med Hensyn til Børnene; saaledes skal Forældre sørge for Børnenes Undervisning, religiøse og sædelige Opdragelse.

Endvidere skal der føres Tilsyn med Børnenes Helbred, sørges for Lægehjælp, Vaccination o. s. v.

Endelig har Moderen i samme Omfang som Faderen overfor det offentlige en Forpligtelse til at forsørge Børnene. Denne Forsørgelsespligt omfatter ikke blot Børnenes nødtørftige Underhold, men skal svare til Forældrenes Kaar og Stilling.

Forældrenes Underholdspligt er uafhængig af, om de selv har noget til Livets Ophold; hvis Fattigvæsenet har maattet tage sig af Børnene, bliver Omkostningerne derved regnet som Fattighjælp, ydet Forældrene, og begge Forældre kan

tvinges til at afsone Omkostningerne paa Vand og Brød.

Underholdspligten paahviler „Forældre og hver især af dem“, d. v. s. man kan for alle Børnenes og hele Beløbets Vedkommende holde sig til den ene af Forældrene, saaledes til Moderen førend til Faderen, og naar den ene er død, bærer den anden hele Byrden ved Underholdet. I den her nævnte Henseende er det ganske ligegyldigt, om Forældrene lever sammen eller hver for sig, uden eller i Følge Overenskomst, Separation eller Skilsmisse, og den Aftale, som Forældrene indbyrdes har sluttet om, hvem af dem, der skal forsørge Børnene, er uforbindende for det offentlige.

Naar Ægteskabet er opløst ved Døden, har den efterlevende Forældremagten og Forældrepligterne. Er Forældrene adskilt ved Separation, vil der i Almindelighed være truffen fornøden Aftale om, hvem der skal have Forældremagten. Underholdspligten overfor det offentlige vedbliver imidlertid altid at være fælles.

Naar Skilsmisse ved Dom finder Sted, mister den skyldige Ægtefælle Forældremagten over Børnene, medens Underholdspligten vedbliver.

Forældrene kan overdrage den dem tilkommende Forældremagt til andre f. Eks. til Plejeforældre, men de kan til enhver Tid tage denne Forældremagt tilbage og forlange Børnene udleverede.

Forældremagten kan berøves Forældrene af det offentlige, naar f. Eks. Faderen eller Moderen har begaaet Forbrydelser eller er drikfældige o. s. v.

„Uægte“ Børn. Hvad Forældrenes Forhold til „uægte“ Børn angaar, gælder den Hovedregel, at det „uægte“ Barn er knyttet til Moderen og hendes Slægt. Moderen alene har Forældremagten, medens Underholdspligten paahviler Faderen saavelsom Moderen.

Moderens Forældremagt har ganske samme Indhold som Forældremagten over „ægte“ Børn; og hun har i samme Omfang de til Forældremagten knyttede Forpligtelser og er pligtig til at forsørge Barnet, paa samme Maade som „ægte“ Børns Forældre er det.

(Fortsættes.)

Indholdsfortegnelse:

Program for Dansk Kvindesamfunds Fællesmøde i Horsens 1906. — Marie Gundersen: Organisation. — Marietta Wolf: Et Indlæg. — Frederik Elken: Pigeskolen. — Henrik Ibsen er død. — Indland og Udland. — Fra Kredsene. — Julie Højmark: Et uheldigt Forhold. — Indsendt. — Henny Petersen: Kvindens retslige Stilling. (Fortsat).

Redaktør: cand. phil. *Helene Berg.*

Mich. Jensens Bogtrykkeri, Gasværksve 9, Købhvn. B.